

Medlems Partis Kandidat i Vinderupkredsen ved sidste Valg og er nu Formand for „Dansk Jernbaneforbund“. Naar det ærede Medlem senere taler om, at der bør føres loyal Forhandling, og at det gælder om at opretholde et godt Forhold mellem de tjenende og de overordnede, saa er jeg ganske enig med ham deri. Jeg vil gøre alt mit til at fremkalde, opretholde og befæste et saadant Forhold, men jeg gentager overfor det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen), hvad jeg sagde i Fjor: Det vilde være glædeligt, om det ærede Medlem ogsaa vilde anvende sin Indflydelse blandt sine Partifæller, saa at der ikke blev kastet den Slags Sten i Vejen for et godt Forhold. Der er meget mere i den samme Artikel. Hvis det ærede Medlem ønsker at læse den, tvivler jeg ikke om, at han vil finde det for drøjt. Der staar f. Eks.: „Men hvor kan Generaldirektionen forsvare slige Personer, holde Haanden skærmende over dem, fordi de beklæde et Embede“ — der gaas altsaa ud fra, at de smaa hænger man, men de store lader man gaa — „Maa vi spørge, om det ikke er lige saa vanærende for en Embedsmand at være en Slubbert som det er for en Funktionær? Eller er Humanitet, Overbærenhed og Hensyn kun til Fals for Embedsklassen? Ja, saa skulle vi love ikke at tage et eneste af disse Hensyn, men klæde de Herrer af, som de saa ærligt fortjene. Det er jo en Gang saaledes, at det i vort Samfund er god Moral, at den fine Skurk bæres paa Fløjspuder, medens den fattige Stymper, der ikke har Karakterstyrke nok til at modstaa alle de Fristelser, som de sociale Modsætninger berede ham, slaas ned med haard Haand. Men netop derfor er Moralen ligesom Samfundet det elendigste Skidt“ osv. Den Tone, tror jeg dog ikke, det ærede Medlem vil kalde „loyal Forhandling“ eller overhovedet anse den for egnet til at skabe eller befæste et godt Forhold. Det ærede Medlem klagede over, at man ikke udførte det Tilsagn, der var givet, om Forhandlingsret i Praksis, i alt Fald ikke saaledes, som Personalet havde Krav paa, og nævnte et Eksempel derpaa. Det er ikke rigtigt. Der blev af det ærede Medlem nævnt, at man fra Værkstedsarbejderne i København havde indgivet Andragende om 9 Timers Arbejdsdag, men det var blevet pure afvist, og der var blevet sagt, at man ikke vilde forhandle mere om denne Sag. Det var det, som skulde være i Strid med Forhandlingsretten. Men dette er ikke rigtigt.

Det er i alt Fald oplyst for mig, at det hænger saaledes sammen, at der ikke blev begæret mundtlig Forhandling, som man maatte forudsætte efter det ærede Medlems Klage, men at man modtog et Andragende, og derpaa svarede man meget udførligt skriftligt. Det var det, der skete. Saa føjede man ganske vist til, at der ikke for Tiden var Anledning til videre Drøftelse af de af Foreningens Repræsentanter rejste Krav. Men for saa vidt angik en eventuel Forkortelse af Arbejdstiden, var Begrundelsen ikke ubetinget afvisende, og det er heller ikke blevet opfattet saaledes; thi de paagældende have igen indsendt Andragende om fornyet Overvejelse, og den er man gaaet ind paa. Sagen er for Tiden Genstand for Forhandling, saa det Eksempel passer ikke. Men naturligvis, hvis man gaar ud fra, at Personalet, blot ved at stille store Krav, altid skal have nogle af dem opfyldte, saa kan sikkert Statsbanedriften ikke gaa ind derpaa, lige saa lidt som den kan gaa ind paa, at der aldrig skulde kunne stilles saadanne Krav, at den skulde kunne sige: Nej, stop! her gaa vi ikke længere, eller at den aldrig skulde kunne sige: nu har den Forhandling varet længe nok, nu maa det have Ende. Det, der er Genstand for Forhandling, er altsaa netop det, det ærede Medlem spørger, om jeg vil gøre min Indflydelse gældende overfor, nemlig en Regulering af Arbejdstiden. Det ærede Medlem beklagede sig ogsaa over, at der var for meget Arbejde ved Lillebælts- og Storebæltsfærgen. Denne Sag har jeg allerede besvaret. Naar det ærede Medlem talte om, at de ikke fik Natpenge eller Milepenge, saa er det begrundet i Loven, og den maa jeg holde mig til. For øvrigt søgte jeg og fik i Fjor en Bevilling paa 1,000 Kr., for deraf at yde dem af Personalet, som maa sejle Ekstrature, et lille Ekstratillæg. At Togbetjente faa baade Natpenge og Milepenge, ja, det er jo Lovens Bestemmelse. Man er vel gaaet ud fra, at de vare borte fra deres Hjem, medens Sømændene, der ere om Bord paa deres Skibe, ere, hvor de skulle være. Med Hensyn til Værkstederne vil det ærede Medlem i øvrigt have, at man ganske skulde afskaffe Institutionen Ekstraarbejdere, det, at de maa gaa paa Prøve i et Aar, inden de blive fast ansatte. Jeg finder denne Ordning meget naturlig og finder ikke Anledning til for Tiden at komme bort fra den. At de maa betale 5 Kr. for en Lægeattest er muligt, men at man kræver en saadan Attest, finder jeg natur-